

Sygn. akt I ACz408/18

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2018 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Jan Kremer (spr)

Sędziowie: SSA Andrzej Struzik

SSA Marek Boniecki

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2018 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Z. D.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 14 lutego 2018 r. , sygn. akt I C 1165/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Andrzej Struzik SSA Jan Kremer SSA Marek Boniecki

Sygn. akt I ACz 408/18

UZASADNIENIE

Powódka wniosła o zabezpieczenie powództwa przez wypłacaną miesięcznie rentę w wysokości po 8 000zł.

Na uzasadnienie wskazała, że powódka od chwili wypadku, który miał miejsce 3 lipca 2015 roku pozostaje bez pracy, uzyskując miesięcznie rentę w wysokości 1260 zł z dodatkiem pielęgnacyjnym w wysokości ok. 208 zł. oraz rentę wypłacaną przez pozwanego ubezpieczyciela w kwocie 2797, 17 zł. Powódka podkreśliła, że w związku z wypadkiem, któremu uległa, jej mąż zrezygnował z wykonywanej pracy celem opieki nad żoną i z tego tytułu otrzymuje zasiłek opiekuńczy w wysokości 540 zł. Z uwagi na zamieszkiwanie w mieszkaniu usytuowanym na III piętrze i jej stan zdrowia z otrzymanej od pozwanego ubezpieczyciela kwoty zadośćuczynienia wspólnie z mężem zakupiła dom, do którego małżonkowie chcieli się przeprowadzić po uprzednim przystosowaniu do potrzeb powódki w zakresie szerokości drzwi, łazienki, w.c. i likwidacji progów, jednakże z uwagi na stanowisko pozwanego odmawiające w jakiegokolwiek wysokości pokrywania kosztów rehabilitacji powódki, co stanowi miesięcznie kwotę 1200 zł, a także turnusów rehabilitacyjnych, (2 x 17.000 zł), jak również pokrywania tylko w małej części kosztów zakupu lekarstw i środków higienicznych, opatrunkowych, kosztów dojazdu do lekarzy czy kosztów konsultacji lekarskich, i z uwagi na brak środków koniecznych do wykonania w/w prac przystosowania domu do potrzeb powódki, małżonkowie nadal mieszkają w mieszkaniu komunalnym, a wszelkie środki uzyskane od ubezpieczyciela wydatkowali na koszty leczenia i rehabilitacji.

Pozwany wniósł o oddalenie wniosku o zabezpieczenie i podał, że wypłaca powódce rentę w kwocie po 2798zł miesięcznie.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Tarnowie oddalił wniosek powódki o zabezpieczenie roszczenia.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że powódka Z. D. pozwem o zapłatę z dnia 27 listopada 2017 roku skierowanym przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o zabezpieczenie powództwa w sprawie poprzez zobowiązanie pozwanego do płacenia na jej rzecz renty na zwiększone potrzeby w wysokości 8.000 zł miesięcznie, płatnej z góry do rąk powódki do 20-tego dnia każdego miesiąca, począwszy od miesiąca listopada 2017 roku wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

W ocenie Sądu Okręgowego wniosek powódki nie zasługiwał na uwzględnienie. Załączone przez powódkę do pozwu dokumenty nie wskazują, aby istniała rzeczywista potrzeba ponoszenia kosztów w rozmiarze zgłaszanym przez powódkę. Żądana przez powódkę kwota tytułem zabezpieczenia oparta jest na jedynie na wyliczeniu ew. kosztów jakie może powódka ponieść. Pozwany wypłaca powódce co miesiąc rentę w wysokości 2.789,09 zł zaś wpłaty te dokonywane są kwartalnie z góry. W kwocie tej uwzględnione zostały średnie miesięczne koszty, jakie ponosi powódki tytułem zakupu leków w wysokości 429.68 zł, średnie miesięczne koszty, jakie musi pokryć powódka tytułem opieki i rehabilitacji domowej w wysokości 2.185,33 zł, koszty dojazdów (ryczałtowe) 150,00 zł oraz miesięczne koszty leczenia psychiatrycznego powódki, które w skali roku wynoszą 400 zł. Podkreślić należy, że renta z tytułu zwiększenia się potrzeb poszkodowanego dotyczy sytuacji, gdy w wyniku doznanej szkody istnieje konieczność ponoszenia wyższych kosztów utrzymania w zakresie usprawiedliwionych potrzeb w porównaniu ze stanem sprzed wyrządzenia szkody. Tymczasem, dokumenty dołączone przez powódkę do pozwu w postaci faktur VAT wystawionych przez Polskie Centrum rehabilitacji Funkcjonalnej, czy też potwierdzenie przelewu zaliczki na poczet turnusu rehabilitacyjnego, a także oferta cenowa zakupu schodolazu oraz faktura VAT wystawiona przez SP ZOZ (...) Centrum (...) potwierdzają, iż powódka z uwagi na swój stan zdrowia wymaga rehabilitacji, nie wskazują jednak na pogarszający się, od momentu przyznania powódce przez pozwanego renty, stanu zdrowia powódki, który generowałby koszty, jakich powódka nie mogłaby pokryć z kwoty otrzymywanej od pozwanego ubezpieczyciela w zakresie zwiększonych wydatków związanych leczeniem, rehabilitacją oraz opieką sprawowaną nad powódką. Powódka winna bowiem przedłożyć dokumentację medyczną wskazującą przede wszystkim stan na pogarszający się stan jej zdrowia mający wpływ na zwiększone potrzeby.

Postanowienie to w całości zaskarżyła powódka i wniosła o jego zmianę poprzez zobowiązanie pozwanego do płacenia na rzecz powódki renty na zwiększone potrzeby w wysokości 8000 zł miesiące płatnej z góry do 20 tego dnia każdego miesiąca począwszy d miesiąca listopada 2017r. wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym wg norm przepisanych.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie:

- art. 730¹ k.p.c. oraz art. 753¹ k.p.c. w zw. z art. 755 k.p.c. poprzez odmowę udzielenia powódce zabezpieczenia pomimo uprawdopodobnienia roszczenia rentowego szczegółowe wyliczenie zakresu i wysokości ponoszonych kosztów związanych ze zwiększonymi potrzebami powódki w oparciu o powołane w pozwie dokumenty medyczne oraz faktury, rachunki i oświadczenia i oddalenie wniosku z uwagi na stwierdzenie, że sporna jest wysokość kwoty jaką powódka winna otrzymywać od strony pozwanej tytułem zabezpieczenia-podczas gdy żaden z powołanych przepisów nie stanowi podstawy do odmowy udzielenia zabezpieczenia z tego tytułu, błąd w ustaleniach faktycznych polegający, że strona powodowa nie że kwota otrzymywanej renty od pozwanego i ZUS nie wystarcza je na pokrycie kosztów leczenia i rehabilitacji, podczas gdy z powołanych dokumentów wynika, że kwota przyznanej przez pozwanego renty w wysokości 2789 zł jedynie w części pokrywa koszty opieki pozostała więc kwota 870 zł w żadnej mierze nie może pokryć wykazanych w oparciu o faktury rachunki i dokumenty kosztów zakupu lekarstw, rehabilitacji, pieluch cewników kosztów wizyt i konsultacji lekarskich w tym dojazdów, diet czy zakupu schodolazu a tym bardziej kosztów tych nie może powódka pokryć z renty otrzymywanej z ZUS w wysokości 1327 zł zwłaszcza, że z kwoty tej musi również pokryć

koszty utrzymania siebie i męża, który z uwagi na wypadek powódki porzucił pracę, w tym kosztów zakupu żywności ubrań utrzymania mieszkania opłat.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Sąd Apelacyjny podziela ustalenia faktyczne i stanowisko prawne Sądu I instancji.

Niezasadny jest zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. Skuteczne postawienie zarzutu poczynienia błędnych ustaleń oraz naruszenia przez sąd zasady swobodnej oceny dowodów wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, to bowiem jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające przekonanie strony o innej niż przyjął to sąd doniosłości poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie, niż ocena sądu. Wskazać jednak należy, że przepis art. 730¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 753¹ k.p.c. uzależnia dokonanie zabezpieczenia jedynie od uprawdopodobnienia przez stronę wnioskującą roszczenia nie zaś jego udowodnienia. Przyjmuje się, że uprawdopodobnienie nie wymaga niepodważalnych dowodów istnienia roszczenia, jednak nie oznacza to, że każde twierdzenie uprawnionego o istnieniu roszczenia stanowi jego uprawdopodobnienie. Twierdzenie o istnieniu roszczenia mającego podlegać zabezpieczeniu musi być poparte źródłami. Co do zasady uprawdopodobnienie roszczenia możliwe nastąpić w każdy możliwy sposób, jednak w przypadku, gdy wykazanie określonego roszczenia możliwe jest również za pomocą innych źródeł niż oświadczenie strony, samo oświadczenie uprawnionego zawarte we wniosku o udzielenie zabezpieczenia nie jest wystarczające do uprawdopodobnienia roszczenia. W takiej sytuacji uprawdopodobnienie roszczenia winno nastąpić na podstawie innych źródeł. Ponieważ zatem przy uprawdopodobnianiu określonych okoliczności nie można poprzestać na samych twierdzeniach strony w świetle art. 243 k.p.c. miarodajny materiał stanowiąc mogą dowody, w tym tzw. dowody nie dające pewności, jak i inne środki, nie uznawane przez kodeks za dowody, np. pisemne oświadczenia, surogaty dokumentów

W ocenie Sądu Apelacyjnego za prawidłową należało uznać dokonaną przez Sąd I instancji ocenę zaoferowanego przez wnioskodawczynię materiału i przyjęcie nie uprawdopodobnienia istnienia roszczenia. Powódka nie uprawdopodobniła wysokości żądanej w zabezpieczeniu kwoty. Na okoliczność wydatkowanych przez powódkę kwot z tytułu zwiększonego utrzymania powódka powołała jedynie akta szkodowe, gdzie wedle twierdzeń pozwu znajdują się rachunki w oparciu o które strona pozwana przyznała już powódce rentę. Powódka nie dołączyła żadnego zaświadczenia lekarskiego z którego wynikałaby konieczność rehabilitacji powódki w tym uczestnictwa w turnusie rehabilitacyjnym. Z dokumentów dołączonych do akt nie wynika, że wydatkuje na potrzeby związane z jej zwiększonym utrzymaniem kwotę, którą otrzymuje przez stronę pozwaną w ramach uznanego przez stronę pozwaną obowiązku pokrywania zwiększonych potrzeb. Powódka przedstawiła jedynie sumę hipotetycznych kosztów które mogłyby ponosić z tytułu kosztów zwiększonego utrzymania, która przekracza kwotę otrzymywaną przez stronę pozwaną. W tym stanie rzeczy nie sposób uznać za zasadny zarzut naruszenia art. 730¹ k.p.c. W tym zakresie uprawdopodobnienie roszczenia opiera się jedynie na samych twierdzeniach wnioskodawcy.

Ponadto w okolicznościach sprawy, gdy pozwany wypłaca powódce rentę, spór w istocie w tym zakresie dotyczy prawidłowości określenia jej wysokości. Wypłacana renta wraz z rentą przyznaną przez ZUS pozwala na zaspokojenie potrzeb powódki w czasie postępowania, w szczególności także przy uwzględnieniu wypłaconego powódce zadośćuczynienia. W tym stanie rzeczy brak było podstaw do uwzględnienia zażalenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny postanowił jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA Andrzej Struzik SSA Jan Kremer SSA Marek Boniecki